

ΜΑΡΙΑΣ Β. ΑΣΒΕΣΤΗ

ΕΝΑ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ

τέλη τοῦ 19ου αἰῶνα

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ
ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

AΘHNA 1988

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ2α13.0035

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΝΑ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ ΤΕΛΗ ΤΟΥ 19ου ΑΙΩΝΑ
ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΜΑΡΙΑΣ Β. ΑΣΒΕΣΤΗ

ΕΝΑ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ

τέλη τοῦ 19ου αἰώνα

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ
ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 1988

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Τό πατρικό σπίτι τῆς Μαριέττας Σπ. Λυκούδη στά Φαρακλάτα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ό καλοκαίρι του 1985 συνάντησα τό
γιό του «Φάντε», Κο Φώτη Πολλάτο
του Διονυσίου, στά Φαρακλάτα καί
έκεῖνος μοῦ ἔδωσε φωτοτυπημένο
ἀντίγραφο τοῦ προικοσύμφωνου τῆς
γιαγιάς μου, Μαριέττας Λυκούδη συζύγου Ἰωάννου
Ἀθαν. Πολλάτου, ὅπου καί τό δημοσιεύω. Γιά τήν
προσφορά του αὐτή τόν εὐχαριστῶ ιδιαίτερα καθώς
καί τήν ἀδερφή του Μαριέττα, πού ὅταν ζούσε (πέ-
θανε τό 1986) τόσο πρόσχαρα καί ἐγκάρδια μέ ὑπο-
δέχτηκε στ' ἀρχοντικό τους. Μοῦ εἶπε πώς σώζεται
μία χαρακτηριστική φράση: «Ἄνοιξε ἡ μυγδαλιά
τῆς Μαριέττας» πού σημαίνει γιά τοὺς Φαρακλάδες

πὼς πιά ὁ βαρὺς χειμῶνας πέρασε. Ἡ μυγδαλιά αὐτή
ὑπάρχει μέχρι σήμερα μόνο πού οἱ καινούργιοι νοι-
κοκυραῖοι τήν ἔκοψαν μισό μέτρο πάνω ἀπό τή γῆ,
κ' ἐκεῖνη ξαναφούντωσε. (Σήμερα, 1985, ιδιοκτήτης
τοῦ σπιτιοῦ τῆς Μαριέττας συζ. Ἰωάννου Πολλάτου
εἶναι ὁ Παπαναστασᾶτος Μαρίνος)

Εἰσὶς εὐχαριστῶ τόν Γραμματέα τῆς Κοινότη-
τας Φαρακλάτων τόν Νικόλαο Πολλάτο (παρατσού-
κλι Τσάκαλο) γιά τήν ἐξυπηρέτηση καί τίς πληρο-
φορίες πού μοῦ παρέῖχε. Τήν Εὐαγγελία Πολλάτου
τό γένος Στάμος Κοσμάτου καί τήν Εὐαγγελία Κων-
σταντῆ Παναγιωτοπούλου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΕΩΝΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΟΝ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τό προικοσύμφωνο πού παρουσιάζομε ἔχει συνταχθεῖ στό τελευταῖο τέταρτο τοῦ 19ου αἰώνα, τό 1888 καί στό πολιτικό προσκήνιο τῆς χώρας πρωθυπουργός εἶναι ὁ Χαρίλαος Τρικούπης.

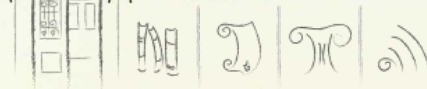
Διοικητικά τό Ἑλληνικό κράτος ἀπό τό 1881-1912 ἦταν διηρημένο σέ 16 Νομούς καί 70 Ἐπαρχίες.

Ὁ νομός Κεφαλληνίας εἶχε τέσσερις Ἐπαρχίες: Κραναιάς (στήν ὁποία ἀνήκει τό χωριό Φαρακλάτα) Σάμης, Πάλλης καί Ἰθάκης.

Γιά τό Ἑλληνικό Κοινοβούλιο ἡ περιφέρεια Κεφαλονιάς ἔβγαζε ἑπτὰ ἔδρες.

Τό ἀντίγραφο προικοσυμφώνου πού δημοσιεύεται ἔχει ἀντιγραφεῖ τόν Ὀκτώβριο τοῦ 1918 ἀπό τόν Δ' τόμο τοῦ βιβλίου μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Φαρακλάτων μέ αὐξοῦντα ἀριθμό καταχώρησης 188 καί ἡμερομηνία «ἐν Ἀργοστολίῳ 10 Σεπτεμβρίου 1888» ἀπό τόν ὑποθηκοφύλακα Π. Μελισσινό.

Τό προικοσύμφωνο εἶναι συνταγμένο κατὰ τό νομικό τύπο πού ἐπικρατοῦσε στήν Ἑλλάδα κατὰ τήν ἐποχή πού εἶναι πλέον ἐνσωματωμένα μέ τήν ἐλευθέρη Ἑλλάδα.

Τό χωριό Φαρακλάτα παλαιότερα ἦταν Δήμος τῆς ἐπαρχίας Κραναιάς τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας. Βρίσκεται στούς πρόποδες τῆς Εὐγερου καί ἀπέχει 5 χλμ. ΒΔ ἀπό τό Ἀργοστόλι.

Στό χρόνο πού ἀναφέρεται τό παρόν προικοσύμφωνο, οἱ κάτοικοι ἦσαν πάνω ἀπό χίλιοι.

Τόν 18ο αἰώνα μετανάστευαν μόνο οἱ ἄντρες στήν Κωνσταντινούπολη, Ρουμανία, Ρωσία, Ἀφρική καί Ἀμερική.

Τό χωριό παρήγαγε κρασιά, λάδι καί μέλι. Ἡ ναυτιλία ἀναπτυγμένη σέ μεγάλο βαθμό.

Τό χωριό ὑδρεύονταν ἀπό στέρνες μέ βρόχινο νερό. Ἀπό τά πανηγύρια τοῦ χωριοῦ, τῆς Ἀγιάς Παρασκευῆς, στήν ἐκκλησία τῶν Πολλαίων ἢ Πολλαταίων καί Λυκουδαίων, τοῦ Ἀι Γιωργιοῦ καί τῆς Ἀγιάς Βαρβάρας, ξεχωρίζει τό μεγαλοπρεπές πανηγύρι τῆς Εὐαγγελίστριας (25 Μαρτίου) πού ἔχει καί ἐθνικό χαρακτήρα. Ἔρχονται ἡ μουσική, οἱ ἀρχές ἀπό τό Ἀργοστόλι. Ἀκολουθεῖ περιφορά τῆς εἰκόνας καί, κατὰ τό ἔθιμο, οἱ χωριανοί στόν ξενῶνα τῆς ἐκκλησίας κερνᾶνε τούς πανηγυριῶτες ψωμί, σκορδαλιά καί ρομπόλα. Ὁ δέ ἄρτος εἶναι στολισμένος προτοῦ κοπεῖ μέ κλωνιά ἀπό διπλές Φαρακλιώτικες βιολέτες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΠ. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ

Τό χωριό Φαρακλάτα. Στο πρώτο πλάνο ο ναός της Εορταστικής (Φωτ. 1952).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο Φαρακλιώτης καί γενικά ὁ Κεφαλονίτης σά χαρακτήρας εἶναι ιδιόρρυθμος, δραστήριος, ἐφευρετικός, μαχητικός καί ἀδούλωτος σέ ἐχθρικές καταπίεσεις. Διαπρέπει σχεδόν σέ ὅλα τά ἐπαγγέλματα. Τό πνεῦμα οἰκονομίας πρυτανεύει ὡς πρὸς τό χειρισμό τοῦ χρήματος, τόσο, πού νά χαρακτηρίζεται φιλοχρήματος καί τσιγκούνης.

Οἱ γυναῖκες εὐχάριστες, ὁμιλητικές, ἔξυπνες καί τίς χαρακτηρίζει ἓνα πνεῦμα δεικτικό συνάμα καί χιουμοριστικό. Οἱ νοικοκυρές ξέρουν νά χειρίζονται πολύ καλά τό βελονάκι. Τό κέντημα ἀπαραίτητο στά προικιά.

Τό ζευγάρι, Μαριέττα Λυκούδη τοῦ Σπυρίδωνα καί Ἰωάννης Πολλάτος τοῦ Ἀθανασίου μετά τό γάμο του, διαμένει μερικά ἔτη στά Φαρακλάτα καί στό διάστημα αὐτό ἀποκτᾷ δύο θῆλυ τέκνα, τά ὅποια εἶναι καταχωρημένα στό δημοτολόγιο τοῦ 1894 στή σελ. 36.

Κατόπιν ἡ οἰκογένεια Ἰωάννου Πολλάτου ἐγκαθίστανται στήν Κωνσταντινούπολη, καί παραμένει ὡς τό 1924.

Τό 1918 ὁ Ἰωάννης Ἀθ. Πολλάτος ταξιδεύει ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη καί φτάνει στά Φαρακλάτα

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΕΜΟΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γιατί με την επανάσταση του 1917 στη Ρωσία και με τις εμπορικές ανταλλαγές που είχε με τη χώρα αυτή¹ (χαβιάρι, παστά κλπ.) ως έμπορος, περιήλθε σέ οικονομική δυσπραγία. Κι επειδή ή τότε διεθνής κατάσταση και ιδίως μεταξύ των εθνών Τουρκίας και Ελλάδας είχε φθάσει σέ μιá συγκρατημένη δξυνση πραγμάτων και καταστάσεων και οί καιροί ήταν δύσκολοι γιά τούς Έλληνες τής Τουρκίας, ό δέ γαμπρός τής πρώτης του κόρης ως όθωμανός ύπήκοος ήταν ύποχρεωμένος νά ύπηρετήσσει στόν τούρκικο

στρατό καί ὁ λόγος αὐτός ἠνάγκασε τήν οικογενεια τοῦ Ἰωάννη Πολλάτου νά φύγει ὀριστικά ἀπό τήν Πόλη.

Ευρίσκόμενος στά Φαρακλάτα, ως προνοητικός Κεφαλονίτης, καταχωρεῖ τήν οἰκογένειά του στό Δημοτολόγιο τοῦ χωριοῦ. Στή σελίδα 108 τοῦ Δημοτολογίου καί αὐξοντα ἀριθμό 1398 ὡς τόν ἀριθμό 1403 διαβάζουμε ὅλα τά ὀνόματα τῆς οἰκογένειας ἐκτός ἀπό τό ὄνομα τῆς παντρεμένης στήν Κωνσταντινούπολη, κόρης του¹.

«Αὔξων ἀριθμός	Ὄνομα	Ἡλικία	Ἐπάγγελμα
1398	Πολλάτος Ἰωάννης Ἀθανασίου	60	Ἐμπορος
1399	Πολλάτου Μαργέτα σύζ. Ἰωάννου	42	
1400	Παλλάτου Αἰκατερίνη	20	ράπτρια
1401	Πολλάτου Λευκοθέα	16	
1402	Πολλάτος Σπυρίδων	18	μαθητής
1403	Πολλάτου Αἰμιλία	14	

1. Ἡ Μαριέττα σύζ. Ἰωάννου Πολλάτου, φύλαγε ὡς τὸ
θάνατό της χάρτινα ρούβλια, πού εἶχαν ἀξία μόνο γιὰ τοὺς
συλλέκτες παλαιῶν χαρτονομισμάτων.

1. ΠΡΟΚΑΡΤΗC είναι γραμμένο στο Δηματολόγιο του 1894
στη σελ. 56. αυξ. αρ. 15021ΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Γιατί μέ τήν ἐπανάσταση τοῦ 1917 στή Ρωσία καί μέ τίς ἐμπορικές ἀνταλλαγές πού εἶχε μέ τή χώρα αὐτή¹ (χαβιάρι, παστά κλπ.) ὡς ἔμπορος, περιήλθε σέ οἰκονομική δυσπραγία. Κι ἐπειδὴ ἡ τότε διεθνὴς κατάσταση καί ιδίως μεταξύ τῶν ἐθνῶν Τουρκίας καί Ἑλλάδας εἶχε φθάσει σέ μιά συγκρατημένη ὄξυνση πραγμάτων καί καταστάσεων καί οἱ καιροί ἦταν δύσκολοι γιά τοὺς Ἑλληνας τῆς Τουρκίας, ὁ δέ γαμπρός τῆς πρώτης του κόρης ὡς ὀθωμανὸς ὑπὴκοος ἦταν ὑποχρεωμένος νά ὑπηρετήσῃ στὸν τούρκικο

στρατό καί ὁ λόγος αὐτὸς ἠνάγκασε τὴν οἰκογένεια τοῦ Ἰωάννη Πολλάτου νά φύγῃ ὀριστικὰ ἀπὸ τὴν Πόλη.

Εὗρισκόμενος στὰ Φαρακλάτα, ὡς προνοητικὸς Κεφαλόνιτης, καταχωρεῖ τὴν οἰκογένειά του στὸ Δημοτολόγιο τοῦ χωριοῦ. Στὴ σελίδα 108 τοῦ Δημοτολογίου καί αὖξοντα ἀριθμὸ 1398 ὡς τὸν ἀριθμὸ 1403 διαβάζουμε ὅλα τὰ ὀνόματα τῆς οἰκογένειας ἐκτός ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς παντρεμένης στὴν Κωνσταντινούπολη, κόρης του¹.

«Αὖξων ἀριθμὸς	Ὄνομα			Ἡλικία	Ἐπάγγελμα
1398	Πολλᾶτος	Ἰωάννης	Ἀθανασίου	60	Ἐμπορος
1399	Πολλάτου	Μαργέτα	σύζ. Ἰωάννου	42	
1400	Πολλάτου	Αἰκατερίνη		20	ράπτρια
1401	Πολλάτου	Λευκοθέα		16	
1402	Πολλᾶτος	Σπυρίδων		18	μαθητῆς
1403	Πολλάτου	Αἰμιλία		14	

1. Ἡ Μαρριέττα σύζ. Ἰωάννου Πολλάτου, φύλαγε ὡς τὸ θάνατό της χάρτινα ρούβλια, πού εἶχαν ἀξία μόνο γιά τοὺς συλλέκτες παλαιῶν χαρτονομισμάτων.

1. Τὸ ὄνομά της εἶναι γραμμένον στὸ Δημοτολόγιο τοῦ 1894 στὴ **ΣΑΚ ΟΒΑΥΕΡΙΟΥ** 502.

Τό αντίγραφο¹ τοῦ προικοσύμφωνου ἔχει διαστάσεις 0,20 X 0,30 εἶναι κόλλα διαγωνισμού μέ γραμμές καί μέ περιθώριο δεξιά καί ἀριστερά. Τό κείμενο γραμμένο στήν ἐμπρόσθια ὄψη καί πίσω.

Ἡ γραφή εἶναι εὐανάγνωστη καί πλαγιαστή. Τά σημεῖα στίξεως εὐδιάκριτα καί τό κείμενο ὀρθογραφημένο.

Στήν ἀριστερή γωνία, τῆς πρώτης σελίδας, φέρει δύο στρογγυλές σφραγίδες, σέ κάθετη εὐθεία: ἡ μία ἀναγράφει: «ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΝ ΔΡ. 1. ΜΙΑΣ» εἶναι μικρότερα καί φέρει στό μέσον τό σύμβολο τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους: σταυρό καί κορώνα. Ἡ ἄλλη, ἡ μεγαλύτερα σέ διαστάσεις σφραγίδα, γράφει: «ΤΑ-

ΜΕΙΟΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ» καί στό μέσον σταυρό καί κορώνα.

Στή δεξιά ἄνω γωνία φέρει τό «ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ ΕΝΣΗΜΟΝ» τῶν 25 λεπτῶν ἐπισφραγισμένο καί μονογραμμένο ἀπό τόν ὑποθηκοφύλακα τοῦ 1918.

Στήν τρίτη σελίδα ἡ ὑπογραφή τοῦ ὑποθηκοφύλακα, δυσανάγνωστη, καί στρογγυλή σφραγίδα: «ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΞ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ» καί στό μέσον τό σύμβολο τῆς σημαίας τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, σταυρός καί κορώνα.

1. Τό πρωτότυπο αντίγραφο τοῦ προικοσύμφωνου, ἐπίσημο συμβόλαιο ἐπικυρωμένο, βρίσκεται στά χέρια τοῦ Φώτη Πολλάτου τοῦ Διονυσίου (παρατσούκλι Φάντε).

Ἀριθμός 13282

Προικοσύμφωνον δραχμῶν 1500.

Ἐν ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας σήμερον τὴν 10δὲ-
κάτην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Σάββατον τοῦ χιλιοστοῦ
ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους 1888.
Ἐν τῷ γραφεῖῳ μου οἰκία Κονιδάρη παρὰ τὴν
πλατείαν ὥρολογίου ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἐν ἀργοστο-
λίῳ ἐδρεύοντος συμβολαιογράφου Ἡλίου Ἰερωνύ-
μου Καππάτου καὶ τῶν ὑπογραφομένων μαρτύρων
γνωστῶν μοι, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοὶ καὶ ἄσχε-
τοι συγγενεῖς ἀφ' ἐνός ὁ Σπυρίδων Λυκούδης πτ.
Εὐσταθείου οἰνοπῶλος καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἰωάννης
Ἀθανασίου Πολλάτος ἐμποροκτηματίας ἀμφότεροι
κάτοικοι Φαρακλάτων καὶ ἐκτησάμενος τὴν σύντα-
ξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δηλοῦσι ὅτι,
Ἐπειδὴ ὁ Λυκούδης μέλλει νὰ συνάψῃ εἰς νόμιμον
γάμον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολι-
κῆς Ἐκκλησίας τὴν θυγατέρα του Μαριέταν μετὰ
τοῦ ἐμφανισθέντος Ἰωαν. Πολλάτου οἰκειοθελῶς
αὐτῶν συσταίνει διὰ προῖκα αὐτῆς πατρικόν καὶ
μητρικόν μερίδιον τὰ ἐπόμενα καὶ ἰὸν τὴν προικο-
σκευὴν¹ αὐτῆς συγκειμένην ἐκ τῆς κλινοστρωμνῆς²,

1. Ἡ προῖκα τῆς νύφης.
2. Τὸ στρώμα τοῦ κρεβατιοῦ.

Ἀριθμὸς 13282

Προικοσύμφωνον δραχμῶν 1500

Εἰς ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας οἰκίαν τὴν 10δὲ-
κάτην Σεπτεμβρίου ἡμέραν Σάββατον τοῦ χιλιοστοῦ
ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους 1888. ἐν τῷ γραφεῖ-
ῳ μου οἰκία Κονιδάρη παρὰ τὴν πλατείαν ὥρολογίου
ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἐν ἀργοστολίῳ ἐδρεύοντος συμβολαιο-
γράφου Ἡλίου Ἰερωνύμου Καππάτου καὶ τῶν ὑπογράφο-
νων μαρτύρων γνωστῶν μοι, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοὶ καὶ
ἄσχετοι συγγενεῖς ἀφ' ἐνός ὁ Σπυρίδων Λυκούδης πτ.
Εὐσταθείου οἰνοπῶλος καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ Ἰωάννης
Ἀθανασίου Πολλάτος ἐμποροκτηματίας ἀμφότεροι
κάτοικοι Φαρακλάτων καὶ ἐκτησάμενος τὴν σύντα-
ξιν τοῦ παρόντος προικοσυμφώνου δηλοῦσι ὅτι,
Ἐπειδὴ ὁ Λυκούδης μέλλει νὰ συνάψῃ εἰς νόμιμον
γάμον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολι-
κῆς Ἐκκλησίας τὴν θυγατέρα του Μαριέταν μετὰ
τοῦ ἐμφανισθέντος Ἰωαν. Πολλάτου οἰκειοθελῶς
αὐτῶν συσταίνει διὰ προῖκα αὐτῆς πατρικόν καὶ
μητρικόν μερίδιον τὰ ἐπόμενα καὶ ἰὸν τὴν προικο-
σκευὴν¹ αὐτῆς συγκειμένην ἐκ τῆς κλινοστρωμνῆς²,

βασιλείου⁷ ενός όροθετουμένου ανατολικῶς Νικο-
λάου Π. Πολλάτου Δυτικῶς Γεωργίου Π. Πολλάτου
καί ἀρκτικῶς⁸ δρόμον ἐντός δέ αὐτοῦ τοῦ χωραφίου
ὑπάρχει δεξαμενή τοῦ Μιχαήλ Α. Πολλάτου. Γ) Ἐν
ἐλαιόδενδρον εἰς ἰδίαν θέσιν Ἀνεμόμυλον εἰς τό
κτῆμα Γερασίμου Σ. Βαρδαμάτου ἐπὶ τῆς λιθιᾶς τοῦ
Ἑρμακίου⁹. Δ') τό χωράφιον μετὰ τῶν ἐντός ἑνδεκα
ἐλαιόδένδρων περίπου εἰς θέσιν Στεφανίτσι¹⁰ ἐκτά-
σεως ὡς ἔγγιστα βασιλείου ενός καί ἡμίσεως όροθε-
τουμένον Ἀνατολικῶς κλῆρον. Παναγῇ Σπανοῦ
γρέος¹¹ δρόμον καί μεσημβρινῶς¹² κληρονομίας Νι-
κολάου Γ. Πολλάτου καί Ε') τό χωράφιον μετὰ τῶν
ἐντός ἑννέα περίπου ἐλαιόδένδρων εἰς τήν αὐτήν
θέσιν Στεφανίτσιν ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα βασιλείου
ένός καί ἡμίσεως όροθετουμένον ανατολικῶς Πανα-

7. Βασιλί ή βατσέλλι, τό. Ἀπό τό λατιν. vacsellum, μέτρο
ἐμβαδοῦ ἀγρῶν καί ἐλαιῶνων, ἴσο πρὸς 1214 μ. ἡ μέτρο
χωρητικότηας ἴσο πρὸς 70 λίτρα.

8. Σημεῖο τοῦ ὀρίζοντα, βόρεια.

9. Βρίσκεται βορειοδυτικά.

10. Καθὼς κατεβαίνουμε πρὸς τό ξωκλήσι τῆς Ἀγ. Παρα-
σκευῆς δηλαδὴ νοτιοδυτικά.

11. Γρέος, γρέ(γ)ος ἢ γραίγος, ό. Εἶναι ό βορειο-ἀνατολικός
ἄνεμος στή ναυτική διάλεκτο καί κατ' ἐπέκτασιν τό σημεῖο τοῦ
ὀρίζοντα (βενετ. Grego < ἰταλ. Vento, Grego = ἄνεμος ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα).

12. Δυτικά.

εἰς τὴν ἐπιμετροῦσα διὰ τὴν ἀνταρραγήν αὐτὴν ὑπάρχει.
στ' ἀνέμους βορρῶν καὶ βορρῶν. Μικροῦς Α. Πουλάου
στ' ἀνταρραγήν ἐπὶ τῆς Α. Πουλάου. Πουλάου Α. Πουλάου

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν

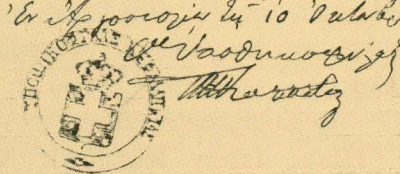
ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν
ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν
ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν
ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν

ὁ ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν
ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν
ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν ἐπὶ ἀνταρραγήν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ

γῆ Η. Πολλάτου ἀρκτικῶς Εὐσταθίου καί υἱῶν Πολλάκη καί μεσημβρινῶς Σπυρίδωνος Ν. Κωνσταντάκη. Ἐγὼ δέ τοὺς ὑπέμνησα τὴν μεταγραφὴν καί τὰς συνεπείας τῆς παραλείψεως. Εἰς βεβαίωσιν συνετάχθη τό παρόν καί ἀνεγνώσθη εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοοον τῶν συμβαλλομένων καί τῶν μαρτύρων Παγουλὴ Ν. Ραζῆ Βαρδαραμάτου καί Νικολάου Μ. Λυκούδη ἐμποροκτηματιῶν κατοίκων ἐνταῦθα πολιτῶν Ἑλλήνων καί μὴ ἐξαιρετέων. Ἐπικυροῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς πάντων ἡμῶν.

Οἱ μάρτυρες Παγουλῆς Ν. Ραζῆς, Νικόλαος Μ. Λυκούδης.

Οἱ συμβαλλόμενοι Σπυρίδων Ε. Λυκούδης. Ἰωάννης Α. Πολλάτος

Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἡλίας Ἱερών. Καππάτος

Ἀληθὲς ἀντίγραφον ἐν Ἀργοστολίῳ αὐθημερόν

Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἡλίας Ἱερών. Καππάτος

Μετεγράφη εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Φαρακλάτων ἐν Τόμῳ Δ' Τετάρτῳ ἐπ' αὐξοντα ἀριθμόν 188 ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ὀκτώ.

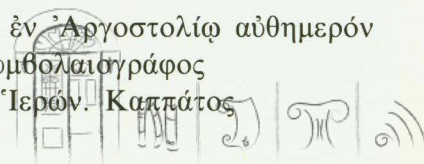
Ἐν Ἀργοστολίῳ τὴν 10δεκάτην Σεπτεμβρίου 1888 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους

Ὁ Ὑποθηκοφύλαξ
Γ. Μελισσινός

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἐκ τοῦ ὡς ἄνω τόμου τῶν βιβλίων μεταγραφῶν τοῦ Δήμου Φαρακλάτων καί ὑπὸ αὐξοντ' ἀριθμ. μεταγραφῆς 188.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1918

Ὁ Ὑποθηκοφύλαξ
(Θ.Σ.) Ὑπογραφή

Ὁ ἐμπορικός δρόμος στό παλαιό Ἀργο-
στόλι τοῦ 1920. (Φωτό Κοργιαλένειου
Μουσείου).

Ἀναφέρω τά ὀνόματα τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομέ-
νων μέ τή σειρά πού παρουσιάζονται στό προικο-
σύμφωνο.

Ὁ Σπυρίδων Λυκούδης τοῦ Εὐσταθίου (πατέρας
τῆς Μαριέττας), οἰνοπώλης, τό ἐπάγγελμα. Ἡ γυ-
ναίκα του Μαρία, καταγράφεται στό Δημοτολόγιο
τοῦ 1894 (αὔξ. ἀρ. 848) ὡς «χήρα Σπυρίδωνος
Λυκούδη ἐτῶν 50» στίς 16 Μαΐου 1894. Τά τέκνα
τους: Εὐστάθιος, Σοφία, Παρασκευή, Μαριέττα.

Σημείωση: Ὁ ἀδερφός τῆς Μαριέττας ὁ Εὐστάθιος (παρα-
τσούκλι Τσαρλαπατάς) τό ἐπάγγελμά του ξυλουργός. Μέ τή
Σπυριδούλα ἀποκτᾷ μία κόρη τή Ρηγγίνα (Λυκούδη-Ἀρσένη)
καί ἕναν γιό τό Δημήτρη.

Ἡ ἀδερφή τῆς ἡ Παρασκευή παντρεύεται Κεφαλονίτη τόν
Κώστα Βαλεντή καί ζεῖ στήν Αἴγυπτο. Ἀποκτάει πέντε παιδιά:
τόν Γεράσιμο, τόν Ἀθανάσιο, τό Γεώργιο, τή Λουκία καί τή
Μαίρη. (Βλ. Γενεαλογικό Πίνακα).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἡ Μαριέττα παντρεύεται τόν Ἰωάννη Ἀθ. Πολλάτο καί ζοῦν στήν Κωνσταντινούπολη. Ἀποκτοῦν, ἐκτός ἀπό τά δύο κορίτσια τήν Ἀνδρονίκη καί Αἰκατερίνη, κι ἄλλα τέσσερα παιδιά: τήν Ἀμαλία, τή Λευκοθέα, τόν Σπύρο καί τήν Αἰμιλία.

Ἡ Ἀμαλία πεθαίνει σέ μικρή ἡλικία ἀπό πτώση. Ὁ Σπύρος πεθαίνει στόν Πειραιά, ἔφηβος, μετά τή μόνιμη ἐγκατάστασή τους στήν Ἑλλάδα.

Ἡ Ἀνδρονίκη παντρεμένη στήν Κωνσταντινούπολη μέ τόν Ἀντρέα Παλαλίδη δέν ἀποκτᾷ παιδιά. Ἐρχόμενοι στήν Ἑλλάδα φεύγουν γιά λίγα ἔτη στήν Ἀβυσσινία καί ἐπιστρέφουν στήν Ἑλλάδα ὅπου ἀνοίγουν βιοτεχνία ὑποδημάτων, πού διατηρεῖται ὡς τό θάνατο τοῦ Ἀντρέα Παλαλίδη. Ἡ Ἀνδρονίκη ξαναπαντρεύεται με τόν Οὐγγαρέζο Ἰωάννη Ὁμπερμάγιερ τοῦ Ἰωσήφ καί ἀπ' αὐτόν τό γάμο μένει πάλι ἄκκληρη.

Ἡ Αἰκατερίνη παντρεύεται Κεφαλονίτη, ἀπό τό Νεοχώρι, τόν Σπύρο Τσακαράτο καί ἀποκτᾷ μία κόρη τήν Ἐλευθερία, ἡ ὁποία παντρεύεται τόν Ἀρχιμήδη Χαρισιάδη τοῦ Βασιλείου καί ἀποκτᾷ δύο γιούς, τόν Σπύρο καί τόν Παναγάκη.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
Ὁ Ἰωάννης Ἀθ. Πολλάτος καί ἡ Μαριέττα Σπυρίδωνος Λυκοῦδη, γυναίκα του, ἀπό τά Φαρακλάτα Κεφαλληνίας. (Κων/πολη).

Ἀριθμ. διπλ. 1084

Αὐξ. ἀριθμ. 6

Βιβλίον

Σελίς

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ

Ὁ υποφαινόμενος πιστοποιῶ ὅτι ἐν τῇ ἐνορίᾳ *ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ὁδοῦ ἐνορία* καὶ *ἐν τῇ ἐνορίᾳ*
ἡ τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἐνορία ἐγεννήθη παιδίον *ἄνθρωπος*
τῇ *26* *Μαρτίου* ἡμερ. ἡμερ. βαπτισθὲν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας
ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας
ἐκ τῆς *ἐνορίας* *ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ὁδοῦ ἐνορίας* ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν
ἡμετέρων *ἐκ τῆς ἐνορίας* *ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ὁδοῦ ἐνορίας*
συνυπογεγραμμένων μαρτύρων. *τῇ 14* *Ἰουλίου* *1904*

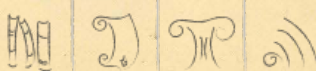
ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ο ΑΝΑΓΓΕΛΟΙ

Ο ΒΑΠΤΙΣΑΣ ΙΕΡΕΥΣ

ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ὁδοῦ ἐνορίας
ἡ τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἐνορίας

ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ὁδοῦ ἐνορίας
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ἡ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ ὁδοῦ ἐνορίας
ἡ τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἐνορίας

Τό ζεύγος Ἀνδρονίκη καί Ἀνδρέας Παλαϊδῆς (Κων/πολη).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἡ Αἰκατερίνη Ἰωάν. Πολλάτου, Διδασκάλισσα κατ' οἶκον μέ τίς ὑπεράριθμες μαθήτριες
τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου καί περιοίκων Ἑλληνοπαίδων. (Κων/πολη, 1920).

ΙΑΚΩΒΕΙΟΝ
ΑΓΓΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΓΓΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Λευκοθέα παντρεύεται Ἀθηναῖο, τόν Βασίλειο Ἀσβέστη τοῦ Δημητρίου καταγωγῆς Σκιαθίτικης καί ἀποκτᾷ δύο τέκνα τόν Δημήτριο καί τή Μαρία.

Ὁ Δημήτριος παντρεύεται καί ἀποκτᾷ τρία ἀγόρια: τόν Βασίλειο, τόν Εὐάγγελο καί τόν Γεώργιο.

Ἡ Αἰμιλία τό 1982 σκοτώνεται σέ αὐτοκινητιστικό δυστύχημα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τό ζεῦγος Λευκοθέα καί Βασίλειος Ἀσθέστης. (Ἀθήνα, 1929).

Τό ζεύγος Αικατερίνη καί Σπύρος Τσαγκαράτος μέ τήν κόρη τους Ελευθερία (Αλέια) Η αδελφή τής Αικατερίνης, Αιμιλία. (Πειραιάς, 1933).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (ΑΛΕΙΑ) Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ, ΑΙΜΙΛΙΑ. (ΠΕΙΡΑΙΑΣ, 1933).

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΛΕΞΟΥΠΟΥΛΟΣ

Ἡ οἰκογένεια τῆς Μαριέτας, χήρα Ἰωάννου Ἀθαν. Πολλάτου (ἡτο ἀριστέρα). Στὴν ὀρθίαν: Λευκοθέα, Αἰκατερίνη, Αἰμιλία. Καθήμενοι: Ἀνδρονίκη, Μαριέττα, Ἀνδρέας Παλατιδῆς σὺν Ἀνδρονίκῃ. (Φωτ. 1926).

Ἡ Αἰμιλία Ἰωάν. Πολλάτου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Ἰωάννης Πολλάτος τοῦ Ἀθανασίου καταγραμμένος στό ἀνωτέρω Δημοτολόγιο τοῦ 1894 (σελ. 36, αὔξ. ἀρ. 1499) καθὼς καί ἡ σύζυγός του Μαριέττα καί τὰ δύο τους κορίτσια: Ἀνδρονίκη τεσσάρων ἐτῶν καί Αἰκατερίνη τριῶν ἐτῶν.

Ὁ πατέρας τοῦ Ἰωάννη Πολλάτου, ὁ Ἀθανάσιος Πολλάτος τοῦ Φραγκίσκου, κατὰ τό Δημοτολόγιο (αὔξ. ἀρ. 1423) «ἐτῶν 78 ἐν χηρείᾳ, γεωργός».

Στό αὐτό Δημοτολόγιο βρίσκουμε τὰ ὀνόματα τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ὀριοθετηθέντων κτημάτων Νικολάου Π. Πολλάτου καί Γεωργίου Π. Πολλάτου.

Τό 1894 ὁ Νικόλαος εἶναι 75 ἐτῶν καί κατοικεῖ στήν οἰκία «Φάντες». Ἐγγαμος¹. Τό δέ ἐπάγγελμά του γεωργός (βλ. Δημοτ. 1894 αὔξ. ἀρ. 1566).

Ὁ δέ ἀδερφός του Γεώργιος ἔχει ἡλικία 65 ἐτῶν καί διαμένει στήν οἰκία «Φάντες». «Ἐγγαμος, κουτσοχέρης» καί τό ἐπάγγελμά του «Πραγματογνῶμων»² (βλ. Δημοτ. 1894, αὔξ. ἀρ. 1576).

1. Σύζυγός του ἡ «Μαργετίνα τοῦ Ἀλυσάνδρου». Ἀποκοτῶν τρία παιδιά: τή Βιολέτα, τήν Κρυσταλένια καί τόν Ἀναστάσιο.

2. Εἰδικός ἐπιστήμονας ἢ πρακτικός πού ἐκφράζει γνώμη σέ ζητήματα βλάστησης καί ἐιδικότητά του ἢ στήν ἐμπειρία του.

Ὁ Γεράσιμος Σ. Βαρδαμάτος, κατά τό Δημοτολό-
γιο, τό ἐπάγγελμά του εἶναι ξυλουργός.

Ὁ Νικόλαος Γ. Πολλάτος (παρατσούκλι «Μπι-
τσινιός») ἡλικίας 60 ἐτῶν. Ἐγγαμος³ Γεωργός τό
ἐπάγγελμά του (βλ. Δημοτ. 1824 σελ. 37. αὔξ. ἀρ.
1473).

Παναγῆς Η. Πολλάτος, ἐτῶν 70 ἔγγαμος. Ἐπάγ-

3. Σύζυγός του ἡ Μαρία, 50 ἐτῶν, τό 1894. Τά παιδιά τους: ὁ
Τζανέτος, φοιτητής, ἡ Ζωίτσα, ὁ Διονύσιος γεωργός, ὁ Δημή-
τριος, ὁ Ἀλέξανδρος καί ἡ Εὐαγγελούλα (Δημοτ. 1894 σελ. 37
αὔξ. 1473-1480).

γελμα: Μπαμπακάς, Κτίστης. Σύζυγός του ἡ Ἀνα-
στασοῦλα. Παιδιά τους: ἡ Μαρία, Ἑλένη, Κωνστα-
ντῖνος, τό ἐπάγγελμά του γεωργός. (Δημοτ. 1894
σελ. 39 αὔξ. ἀρ. 1539-1543).

«Σπυρίδωνος Ν. Κωνσταντάκη». Κατά τό Δημο-
τολόγιο τοῦ 1894 (σελ. 15 αὔξ. ἀρ. 588) ἐτῶν 58,
ἔγγαμος. Ἐπάγγελμα: γεωργός. Σύζυγός του ἡ «Κα-
λέργα». Τά παιδιά τους: Νικόλαος⁴ – γεωργός –
Εὐπραζία καί Γεράσιμος.

4. Ἡ Αἰκατερίνη σύζ. Νικολάου Κωνσταντάκη καί τά παιδιά
τους: Ἰ. Ἀθανάσιος καί Χαρίλαος.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

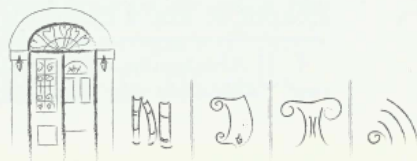
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἡ προίκα πού δίνει ὁ Σπυρίδων Λυκούδης τοῦ Εὐσταθίου, οἰνοπώλης, στήν κόρη του Μαρριέττα εἶναι ἀνάλογη τῆς οἰκονομικῆς του κατάστασης καί ἀποτελεῖται ἀπό κινητά καί ἀκίνητα γιά νά τά νέμεται ὁ μελλοννύμφος Ἰωάννης Ἀθ. Πολλᾶτος ὡς προικῶα του δηλαδή κατά ἀποκλειστικότητα¹.

1. Προικοσύμφωνα μέ λεπτομερῆ καταγραφὴ κινητῆς καί ἀκίνητης περιουσίας τῆς νύφης συναντοῦμε καί στὸν Μικρασιατικὸ Ἑλληνισμό (βλ. Μαρία Ἰακώβου-Οἰκονόμου «Πέντε Μικρασιατικά προικοσύμφωνα τοῦ 19ου αἰῶνα» στὸ Δελτίο τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν σελ. 137. Ἀθήνα 1977. Σέ μερικοὺς οἰκισμοὺς τοῦ Μικρασιατικοῦ χώρου, ὁ γαμπρὸς ἔδινε ἀντίκρισμα στὴ νύφη. Ἡ Μικρασιάτισσα Τσάκου-Ζαμπέτογλου Κική ἀπὸ τὸ Κουρί τῆς Βιθυνίας ἀναφέρει: «...Προτοῦ κουβαλήσουν τὰ προικιά στὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ πήγαινε κι ὁ Γραμματικὸς μέ δυο ἀξάδες (= συμβούλους) γιά νά καταγράψουνε καί νά κάνουνε τὴν ἀνγκλαβή, τὸ προικοσύμφωνο. Ὅλα γραφοῦντανε ἓνα κι ἓνα· πόσα σεντόνια, πόσα μαξιλάρια, πόσα πουκάμισα τοῦ γαμπροῦ, πόσες βρακοζώνες. Ὅλα ὑφασμένα στὸν ἀργαλειό κι οἱ πουκαμίσεις κεντητές καί τὰ σεντόνια καί τὰ μαξιλάρια ὅλα μέ νταντέλες μέ τὸ θελονάκι, τὰ μπακιρικά καί τὰ πινάκια καί τὰ χουλιάρια.

Ὁ γαμπρὸς ἔπρεπε νά δώσει στὴ νύφη ἀντίκρισμα, ἢ ἓνα χωράφι ἢ μιὰ κάμαρα ἀπ' τὸ σπιτικό του... (βλ. Φωτοτυπημένο χειρόγραφο στὸ Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν (Βιθυνία 35. Α/Α 491)). Τσάκου Ζαμπέτογλου Κική, «Τὸ Κουρί τῆς Βιθυνίας Κιτρίττιος Ἰωάννη δειας». Θεσσαλονίκη 1987, σελ. Χ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Στήν καταγραφή της «προικοσκευής» της νύφης αναφέρεται γενικά «τιμαφλῶν χρυσῶν» δίχως νά ὀνοματίζεται τό εἶδος καί ὁ ἀριθμός τους. Τό ἴδιο παρατηροῦμε γιά τήν «ἀσπροσυρμή» δηλαδή τ' ἀσπρόρουχα καθώς καί τά φορέματα.

Α. Ἐνα ἐλαιόδενδρο βρίσκεται στό κτήμα τοῦ Γεράσιμου Σ. Βαρδαραμάτου καί δέν τό νέμεται ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος, ἀλλά ὁ συγχωριανός του Σπυρίδωνας Λυκούδης, ὁ ὁποῖος καί τό προικοδοτεῖ στήν κόρη του.

Τοῦτο τό φαινόμενο εἶναι θεσμός στό ἀγροτικό καθεστώς τῆς Κεφαλονιάς καί κατά τόν Ἀστικό Κώδικα ὀνομάζεται δουλεία, «τό ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπί ἀλλοτρίου πράγματος, δι οὗ ἀποκτᾶται μερική ἐξουσία ἐπ' αὐτοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ὀρισμένου ἀκινήτου ἢ προσώπου...».

Ἡ δουλεία ἀποτελεῖ περιορισμό τῆς κυριότητος. Ἡ ἔκταση τοῦ περιορισμοῦ ἀπό τή φύση τῆς δουλείας.

Οἱ δουλεῖες διαιροῦνται σέ πραγματικές (ὀρισμένο ἀκίνητο) καί προσωπικές¹. Οἱ πραγματικές διακρίνονται σέ: θετικές καί ἀποθετικές. Θετικές: ἐπιτρέπουν ἄμεση φυσική ἐπίδραση «ἐπὶ τοῦ δουλεύοντος». Ἀποθετικές: οἱ ἀσκούμενες μέ ἀπαγόρευση.

Οἱ πραγματικές δουλεῖες διακρίνονται ἀνάλογα τῆς

φύσης τους πού συνδέονται, σέ ἀγροτικές² καί ἀστικές³.

Γενικά οἱ δουλεῖες συνίστανται διά δικαιοπραξίας, χρησικτησίας, δικαστικῆς ἀπόφασης καί «δυνάμει τοῦ νόμου» (νόμιμος ἐπικαρπία).

Στήν Ἑπτάνησο τά περί δουλείας ρυθμίζονται ἀπό τόν «πολιτικό κώδικα τῶν Ἰονίων νήσων» (ἄρθρ. 464-591).

Β. Στό κείμενο τοῦ προικοσύμφωνου σημειώνεται «...ἀνεγνώσθη εὐκρινῶς καί εἰς ὑπήκοοον τῶν συμβαλλομένων καί μαρτύρων...» καί καταγράφονται τρεῖς μάρτυρες: ὁ Παγουλῆς Ν. Ραζῆς, Βαρδαραμάτος καί Νικόλαος Μ. Λυκούδης». Ἐνῶ στό τέλος τοῦ προικοσύμφωνου οἱ μάρτυρες ἀντί γιά τρεῖς εἶναι δύο. «Παγουλῆς Ν. Ραζῆς», «Νικόλαος Μ. Λυκούδης».

1. Προσωπικές δουλεῖες εἶναι ἡ ἐπικαρπία, ἡ χρήση, ἡ οἰκηση κ.ἄ.

2. Ἀγροτικές εἶναι: ὀδικές (ἀτραποί, πάροδοι, ὁδοί), ὑδάτινες (ὕδραγωγεῖο, ἐκροή, ἀντληση) κ.ἄ.

3. Ὁ ἀστικός Ἰόνιος κώδικας ἀποτελεῖται ἀπό 2111 ἄρθρα καί ἰσχύει ἀπό τό Μάιο τοῦ 1841. Παραμένει σέ ἰσχὺ μετὰ τήν ἔνδοξη ΚΑΒ Ἐπανάσταση μέ τήν Ἑλλάδα (1864).

Σήμερα τό χωριό Φαρακλάτα τῆς Κεφαλονιάς εἶναι Κοινότητα ἀπό τό 1913. Διαμένουν ἐλάχιστες οἰκογένειες. Ἡ μετανάστευσή τους ἄρχισε κυρίως μετά τόν ἐμφύλιο πόλεμο (1945-1948). Πολλές οἰκογένειες μετοίκησαν ὀριστικά σέ ἀστικά κέντρα κι ἄρκετές στό Ἄργοστόλι, ὅπου μετά τό σεισμό τοῦ 1953, ἀναπτύχθηκε σέ τουριστικό καί ἐμπορικό κέντρο.

Τά περισσότερα προϊόντα εἰσάγονται ἀπό Ἀθήνα, Πελοπόννησο καί Λευκάδα διά μέσου τῶν τριῶν πορθμίων Ἀργοστολίου, Πόρου καί Σάμης.

Οἱ ἄντρες, σήμερα, ἀσχολοῦνται περισσότερο μέ οἰκοδομικές ἐργασίες, μέ τό ἐμπόριο καί τή ναυτιλία.

Τά Φαρακλάτα σέ σύγκριση μέ τό διπλανό χωριό τὰ Δειλινάτα, δέν διαθέτει οὔτε ἓνα μικρό ξενοδοχεῖο οὔτε μιά ταβέρνα. Δηλαδή δέν ἔχει ἀναπτυχθεῖ τουριστικά, κατά τή σημερινή ὁρολογία. Ἐνα καφενεῖο πού ὑπάρχει μαζεύονται μόνο οἱ ἄντρες. Ἐχει

ἓνα πρατήριο ἄρτου κι ἓνα ἐργαστήρι ζαχαροπλαστικής πού διακινεῖ τά ζαχαροπλαστικά του προϊόντα σέ ζαχαροπλαστεῖο τοῦ Ἀργοστολιοῦ.

Τά δρομολόγια τοῦ λεωφορείου πυκνώνουν κατά τούς καλοκαιρινούς μήνες.

Δημιούργημα τοῦ Συλλόγου Κεφαλλήνων Ἀθηνῶν «Ἡ Εὐγερὸς» εἶναι μιά μικρή βιβλιοθήκη, πού χρησιμεύει καί ὡς πνευματικό στέκι τῶν νέων. Τό σχολεῖο ἔχει ἔξι τάξεις μέ δύο δασκάλες καί ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν φτάνει τά 25. Τό σχολεῖο ἐξυπηρετεῖ καί τά παιδιά τοῦ διπλανοῦ χωριοῦ Ραζάτα.

Στά Φαρακλάτα βλέπει ἀκόμη κανεῖς τά σημάδια τοῦ μεγάλου σεισμοῦ τοῦ ἔτους 1953.

Τό χωριό ὑδροδοτήθηκε μόλις τό 1985.

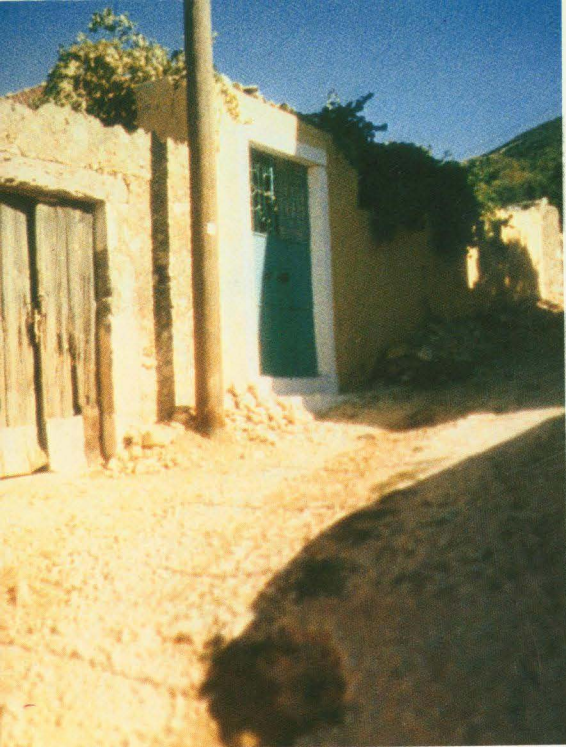
Τό πλεονέκτημα τοῦ χωριοῦ εἶναι πὼς ἀπέχει λίγα χιλιόμετρα ἀπὸ τό κέντρο τοῦ νησιοῦ καί τή θάλασσα ἐνῶ συγχρόνως βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

ΠΡΩΤΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τό καλντερίμι πού ὀδηγεῖ στό σπίτι τῆς
γιαγιᾶς μου Μαριέττας. (Φωτό 1985).

Ἡ αὐλή τοῦ σπιτιοῦ.

Ἡ ἴδια παλαιά πόρτα πού βλέπει στήν αὐλή.

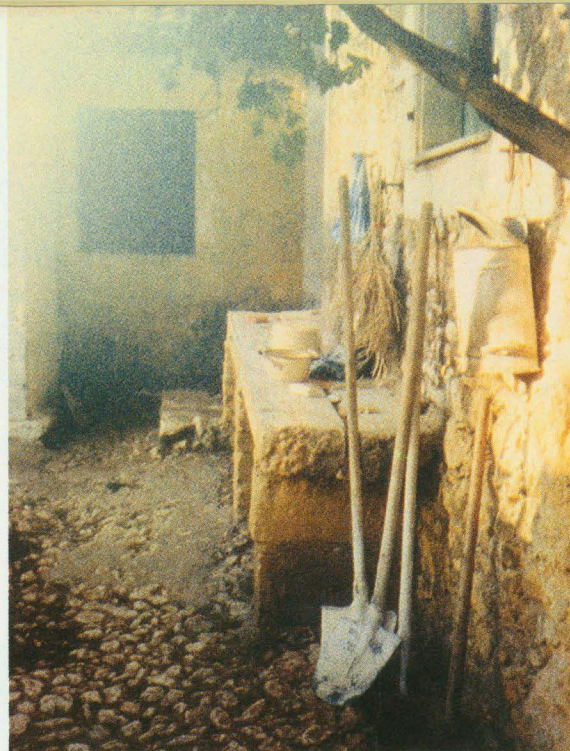

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΞΟΥΡΙΟΥ

Ἡ ἐσωτερικὴ ὄψη τῆς πόρτας.

Τό σκαλί τῆς εἰσόδου πρὸς τὸ δωμάτιο τοῦ
φούρνου. Στὸ πρῶτο πλάνο πέτρινο τραπέζι.

Ἡ κλαδεμένη καὶ καινούργιοφοντωμένη
«Ἀμυγδαλιά τῆς Μαριέττας».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Άπό τό σεντούκι τῆς γιαγιάς: Ἕνα μπλουζάκι,
ποδιά νοικοκυρᾶς γιά ὥρα ἐπίσημου σερβιρίσματος
καί διάφορα κεντήματα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

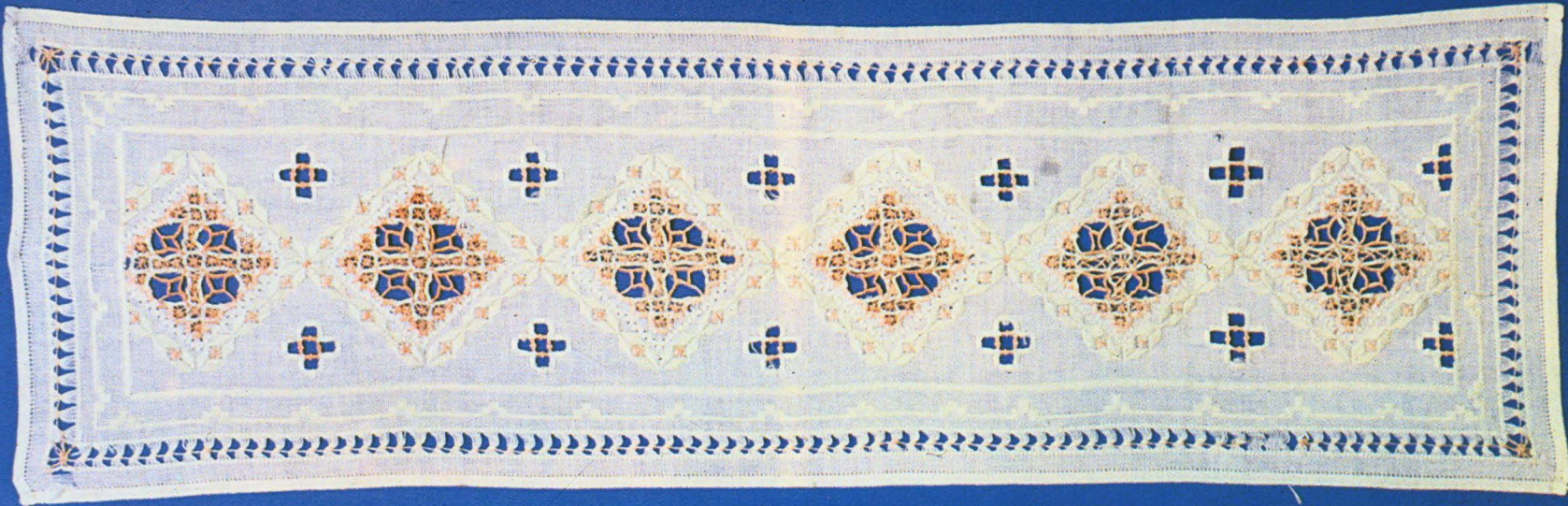
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

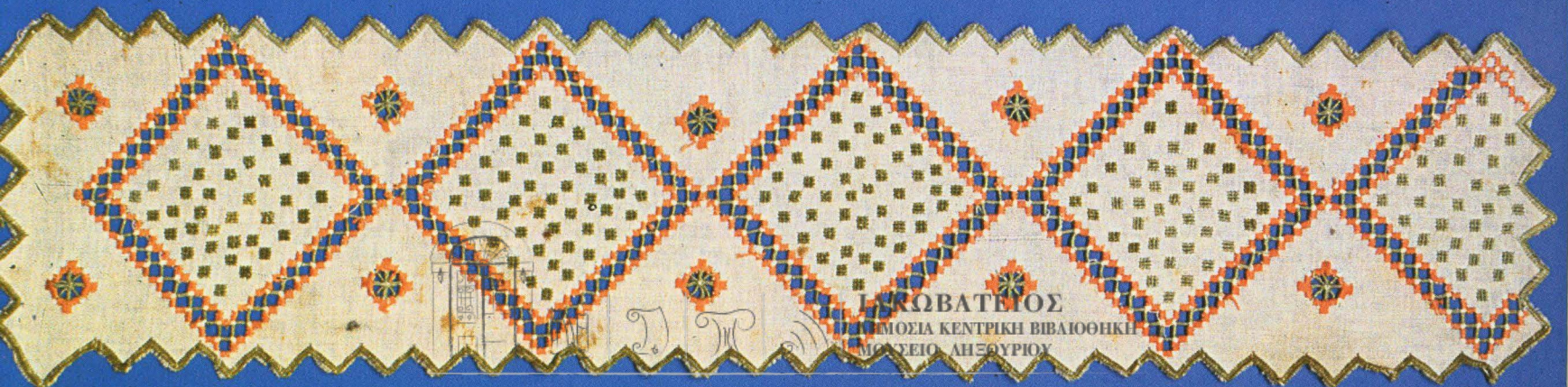
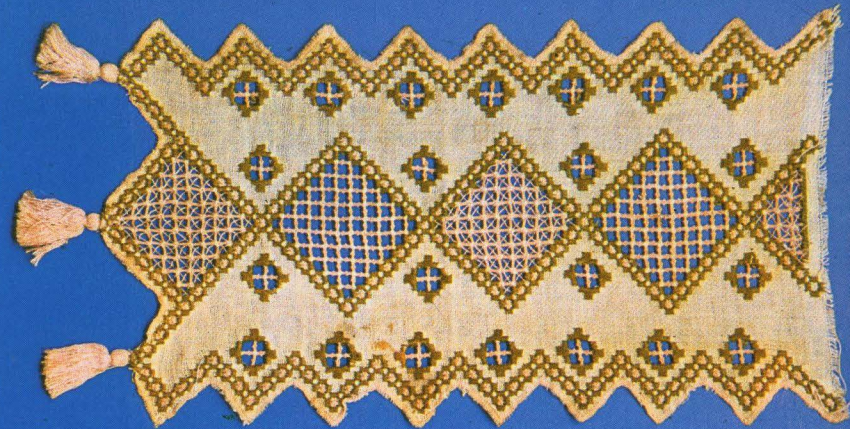
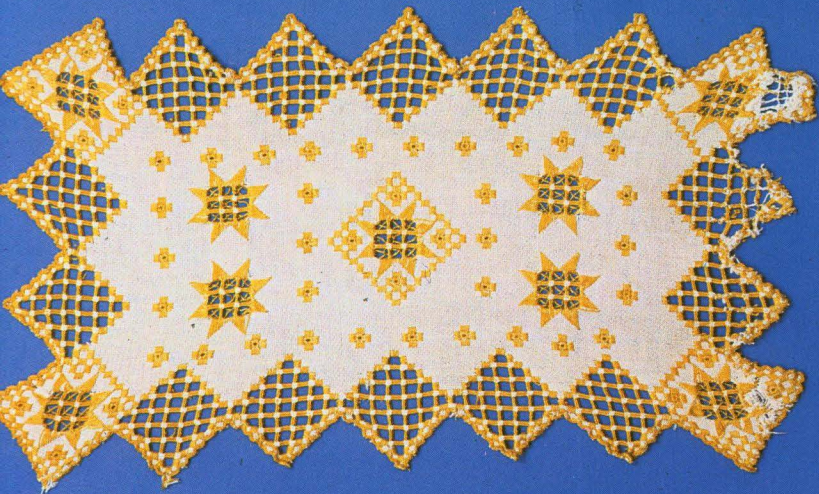

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΡΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

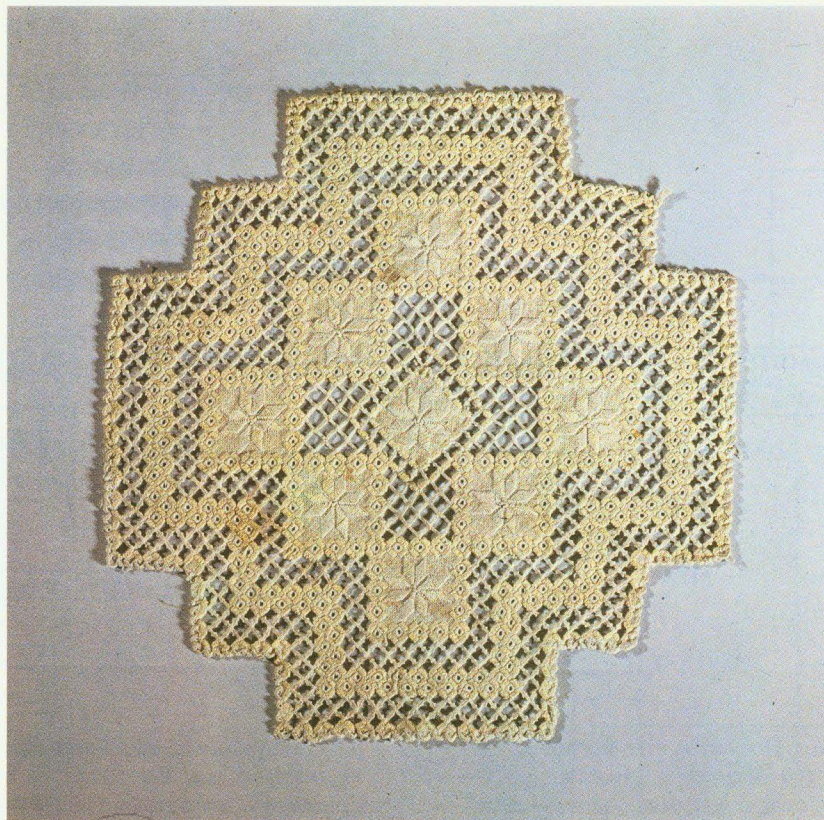
Μετά τó σεισμό.
Οί καμπάνες δίχως καμπαναριό. (Φωτ. 1985).

Τό δωμάτιο ύποδοχής στό σπίτι τής Μαριέττας
Διον. Πολλάτου (τού Φάντε). (Φωτ. 1985).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

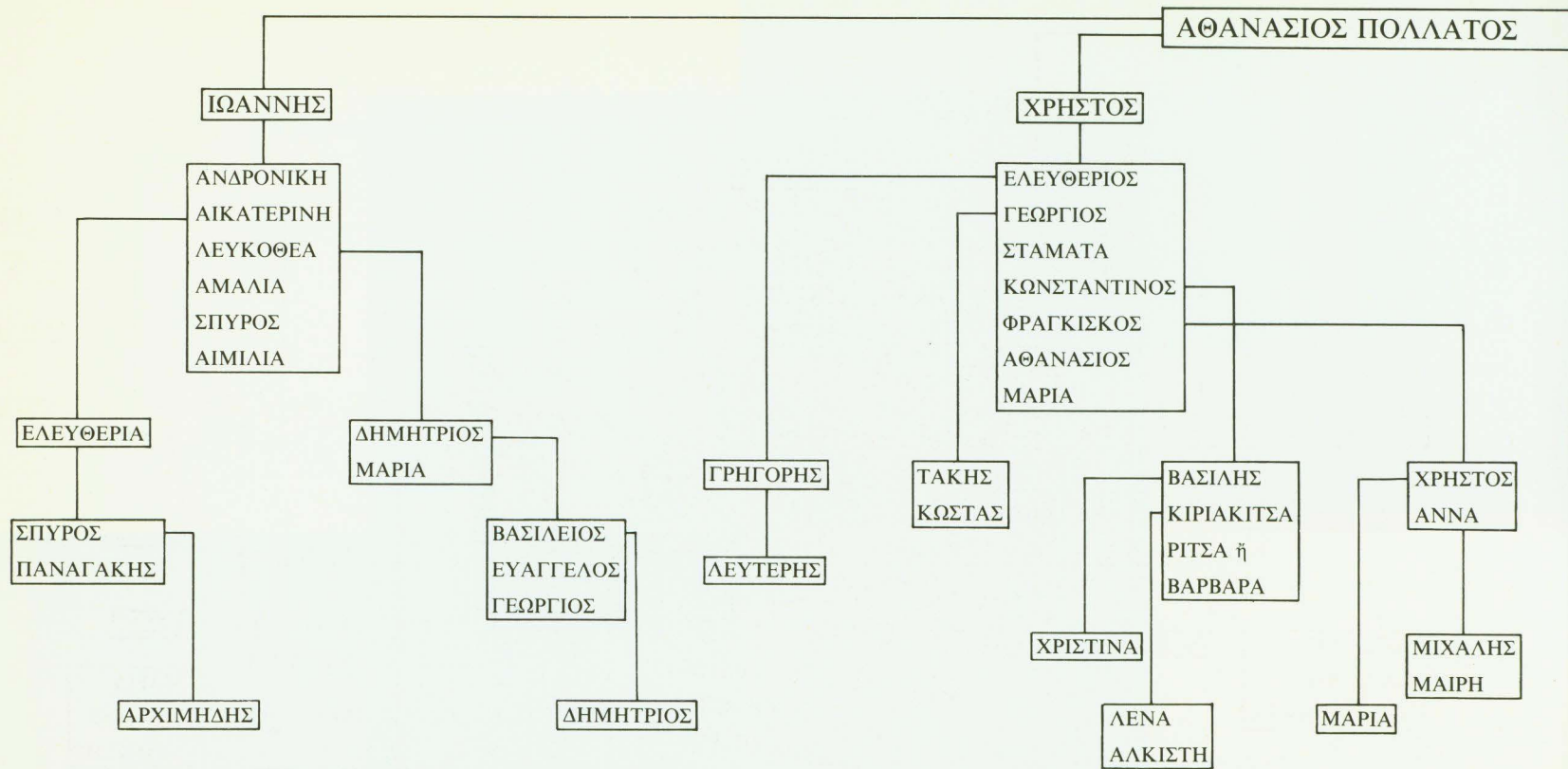
ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Σημείωση: Ὁ Ἰωάννης Ἀθαν. Πολλάτος εἶχε ἀδερφοὺς τὸν Χρῆστο, τὸν Εὐαγγελινὸ καὶ τὸν Μιχαήλ ἢ Μικέλη.

Κατὰ τὸ Δημοτολόγιον ὁ Χρῆστος ὁ Χρῆστος Ἀθαν. Πολλάτος, ἐτῶν 45 ἕγγαμος, ἔμπορος τὸ ἐπάγγελμα. Σὺζυγός του ἡ Κυριακή. Τὰ παιδιὰ τους: Ἐλευθέριος, Γεώργιος, Σταμάτα, Κωνσταντῖνος, Φραγκίσκος, Ἀθανάσιος καὶ Μαρία. (Βλ. Δημτ. 1984 αὐξ. ἀρ. 1424).

Ὁ Εὐαγγελινός, παρουσιάζεται μέ τό παρατσούκλι κουρῆς. Ἡ σύζυγός του Εὐαγγελία ἢ Εὐαγγελούλα (τοῦ Γρηγορίου Πολλάτου). Ἀποκοτῶν τρεῖς γιούς: τὸν Νικόλαο, τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Παναγή. Καί τρεῖς κόρες: τὴν Περιστέρα, Αἰκατερίνη καὶ Ἐλευθερία. (Βλ. Δημτ. 1984 σελ. 36 αὐξ. ἀρ. 1437).

Ὁ ἄλλος ἀδελφός του παποῦ μου, ὁ Μιχαήλ ἢ Μικέλης εἶναι παντοπόλης. Ἡ σύζυγός του Τασούλα. Καί τὰ παιδιὰ τους: ὁ

ΤΟΥ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΣ
ΙΩΣΗΦ
ΠΑΝΑΓΗΣ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

ΝΙΚΟΣ
ΤΑΣΟΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ή ΜΙΚΕΛΗΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΧΡΥΣΑΝΘΗ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ
από θ' γάμο:
ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΔΥΟ ΤΕΚΝΑ

ΕΛΕΝΗ ΣΟΦΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΜΑΡΙΑ-ΙΩΣΗΦΙΝΑ

ΜΑΡΙΑ

ΜΙΧΑΛΗΣ

ΜΑΡΙΑ
ΕΛΕΝΗ
ΝΙΚΟΣ

ΙΩΣΗΦ
ΓΙΩΡΓΟΣ

ΕΛΣΑ
ΕΙΡΗΝΗ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΤΑΣΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΜΑΡΙΑ

ΜΑΡΙΝΑ
ΜΑΡΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΑΣΙΑ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΕΛΕΝΗ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΝΝΑ
ΒΑΣΙΛΗΣ

ΤΑΣΙΑ

ΒΑΡΒΑΡΑ

ΜΑΡΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ
ΔΙΟΝΥΣΗΣ

ΜΑΡΙΝΑ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Γεράσιμος, ή Αικατερίνη, ή Χρυσάνθη καί ο Διονύσης (Βλ. Δημοτ. 1894 αὔξ. ἀρ. 1442).

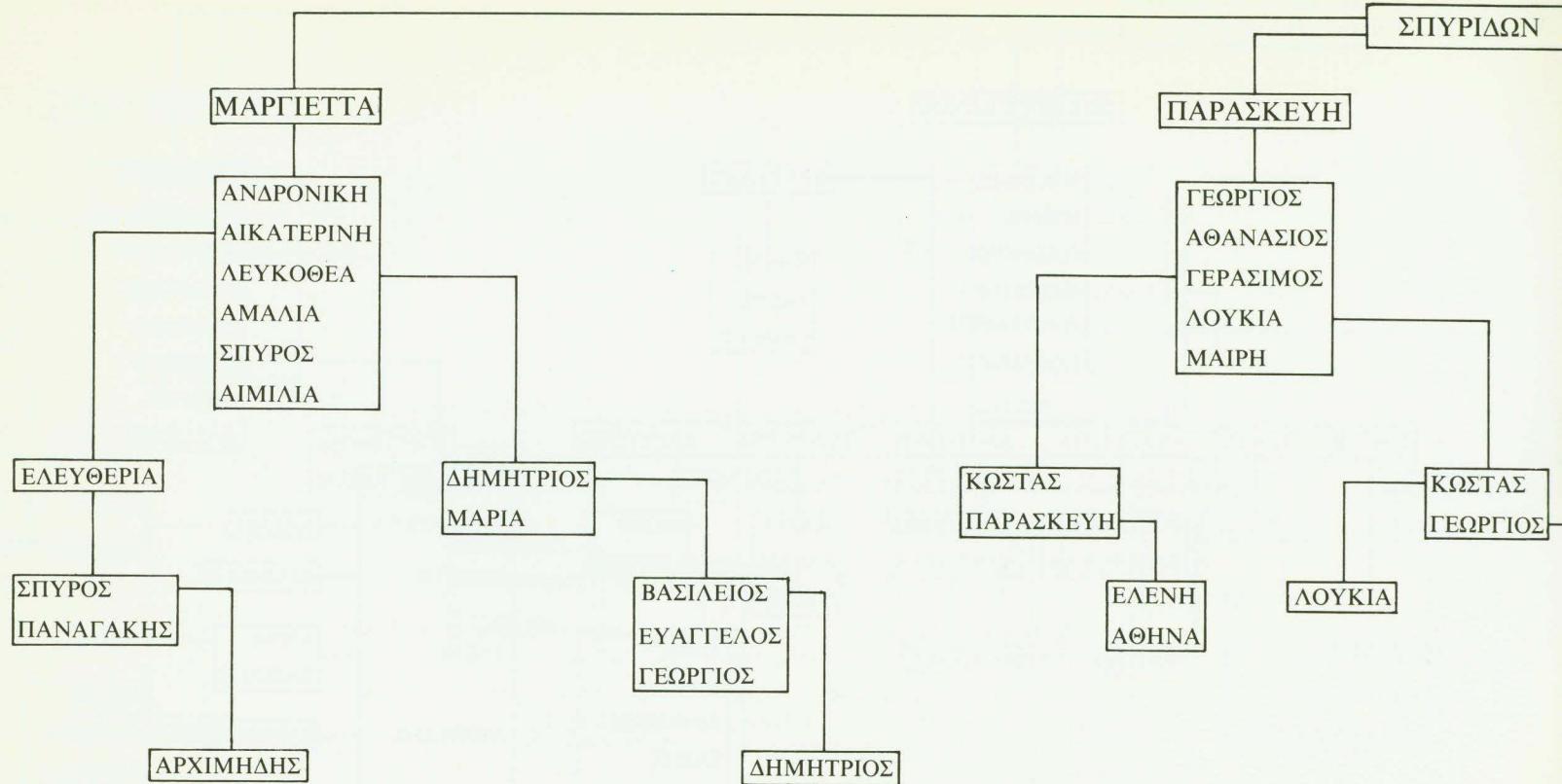
Ὁ Μικέλῃς ὅταν χήρεψε, ξαναπαντρεύεται καί ἀποκτᾶ, μέ τήν Ἀθηνᾶ, τρεῖς γιούς: τόν Φίλιππο, τόν Σπύρο καί τόν Βαγγέλη.

Γιά τόν Βαγγέλη γνωρίζουμε πὺς παντρεύεται στά Καμένα Βούρλα καί τό ἐπάγγελμά του εἶναι παντοπώλης. Ἀπό τό γάμο του δέν ἀπέκτησε παιδιά.

ΙΑΚΩΒΙΝΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΛΥΚΟΥΔΗΣ ΤΟΥ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΣΟΦΙΑ

ΡΗΓΓΙΝΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΙΝΑ

ΜΙΧΑΛΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Σημείωμα στο Γενεαλογικό Πίνακα

Έπεδίωξα και εξήντησα κάθε δυνατή επικοινωνία με πρόσωπα για να δώσω πληρέστερα στοιχεία. Παραθέτω ότι μπόρεσα να συλλέξω.

- A. 'Ο Ευστάθιος Σπυρ. Λυκούδης (ο αδελφός της γιαγιάς μου Μαριέττας) παντρεύεται τη Σπιριδούλα Νικολ. Τζουγανάτου.
'Η Ρηγγίνα Εύστ. Λυκούδη σύζυγος Γερασίμου 'Αρσένη.
'Η Γερασιμίνα Γερ. 'Αρσένη σύζυγος Κωνσταντίνου Καστάνη.
- B. 'Η Παρασκευή Σπυρ. Λυκούδη παντρεύεται τόν Κώστα Βαλεντή από τά Φαρακλάτα Κεφαλληνίας και ζούν στο Κάιρο της Αιγύπτου.
'Ο Γεράσιμος Κ. Βαλεντής παντρεύεται τήν Αθηνά Χριστοδούλου. 'Η κόρη τους ή Παρασκευή Γερασ. Βαλεντή σύζυγος 'Αλέκου Ριζόπουλου.
'Η Λουκία Κ. Βαλεντή παντρεύεται τόν Μίχαλη Ξενάκη, καταγωγής Χιώτικης, τα παιδιά τους ο Κώστας Μιχ. Ξενάκης, ζωγράφος, παντρεύεται τή Ρόη.
'Ο Γιώργος Μιχ. Ξενάκης παντρεύεται τήν Κωνσταντίνα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

- Γ. Ὁ Σπῦρος Ἀρχιμίδου Χαρισιάδης, ἐγγονός τῆς Αἰκατερίνης Ἰωαν. Πολλάτου-Τσαγκαράτου παντρεύεται τὴν Θεοδώρα Γ. Στάμου τὸ γένος Θεοδώρου ἀπὸ τοὺς Μελισσοουργοὺς Ἠπεύρου.
- Δ. Ὁ Βασίλειος Δημ. Ἀσθέστης (ἐγγονός Λευκοθέας Ἰων. Πολλάτου-Ἀσθέστη παντρεύεται τὴν Ἑλένη Χρήστου Καμιζούλη ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.
Ὁ Εὐάγγελος Δημ. Ἀσθέστης παντρεύεται τὴν Ἀσπασία κόρη του Γερασίμου Κοτσέτα ἀπὸ τὴ Γαστούνη Πελοποννήσου.
- Ε. Ὁ Γεώργιος Πολλάτος τοῦ Χρήστου παντρεύεται τὴ Μαρίκα Κοσμετάτου.
Ὁ Φραγκίσκος Πολλάτος τοῦ Χρήστου παντρεύεται τὴ Μαρία.
Ἡ Ἄννα Φραγκίσκου-Πολλάτου σύζυγος Νικολόπουλου.
- ΣΤ. Ἡ Ἑλένη Πολλάτου τοῦ Ἰωσήφ (ἐγγονή τοῦ Εὐαγγελينوῦ Ἀθαν. Πολλάτου) σύζυγος Γεωργίου Μπερδέκα.
Ἡ Σοφία ἡ Θεόνη Πολλάτου τοῦ Ἰωσήφ σύζυγος Ἑμμανουήλ Σίμου.
Ἡ Εὐαγγελία Πολλάτου τοῦ Ἰωσήφ σύζυγος Γεωργίου Σταθάτου.
Ἡ Ἀντιγόνη Πολλάτου τοῦ Ἰωσήφ σύζυγος Μιχαήλ Κατσιματίδη.
Ὁ Παντελῆς Πολλάτος τοῦ Ἰωσήφ παντρεύεται τὴν Ἄννα κόρη Ἰωάννη Γιαννόπουλου.
Ὁ Διονύσης Πολλάτος τοῦ Ἰωσήφ παντρεύεται τὴν Μαρία Μαργαρίτου τοῦ Τάσου.
Ἡ Στρατούλα Πολλάτου τοῦ Ἰωσήφ σύζυγος Κωνσταντίνου Πολάκη.
- Ζ. Ὁ Φίλιππος Μιχ. Πολλάτος παντρεύεται τὴν Ἐλισάβετ Γαλανάκη τοῦ Αθανασίου.
Ἡ Σταυρούλα Φιλ. Πολλάτου σύζυγος τοῦ Ἀγνησιάου Πασατζῆ.
Ἡ Ελένη Ἀγῆσ. Πασατζῆ σύζυγος Σπύρου Λέκκα.
Ὁ Γιώργος Φιλip. Πολλάτος παντρεύεται τὴν Καίτη.
Ἡ Τασία Φιλip. Πολλάτου σύζυγος Παναγιώτη Τσάκου.
Ὁ Διονύσης Φιλip. Πολλάτος παντρεύεται τὴν Καλλιόπη Κουτσοθανάση τοῦ Αθανασίου.
Ἡ Βαρβάρα Διον. Πολλάτου σύζυγος Γεωργίου Μοναστηριακοῦ.
Ὁ Νικόλας Φιλip. Πολλάτος παντρεύεται τὴ Δήμητρα Σκαρπέλη τοῦ Κωνσταντίνου.
Ἡ κόρη τοῦ Ἐλισσάβετ, σύζυγος Ἰωάννου Καφετζῆ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ίστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τόμ. ΙΔ΄ «Ἐκδοτική
Ἀθηνῶν. Α.Ε.» Ἀθήνα 1977.

Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια.

Ἐπετηρὶς Ἀρχαίου Ἱστορίας Ἑλληνικοῦ Δικαίου.
Ἀθήνα 1955.

Πετρή Ν. Τάσου, «Κεφαλονιά». Ἱστορία. Τέχνη. Λαο-
γραφία Περιήγηση. Ἀθήνα 1985.

Τσιτσέλης Ἥλ., «Ὄνόματα θέσεων ἐν Κεφαλληνία...»
περ. «Παρνασσός» (1877) τ. Α΄. σ. 674.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Αντιγραφή παλαιών φωτογραφιών
και φωτογράφιση κεντημάτων
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΑΤΣΩΝΗΣ
Χαριλάου Τρικούπη 25, ΑΘΗΝΑ
Φωτογραφική αναπαραγωγή και μοντάζ:
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΔΙΑΝΑΚΗΣ
Εκτύπωση:
ΤΥΠΙΚΟΝ Ο.Ε.
Βατατζή 67, 11473 ΑΘΗΝΑ
Επιμέλεια:
Αλέξης Κυριτσόπουλος

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

[illegible][illegible]